

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

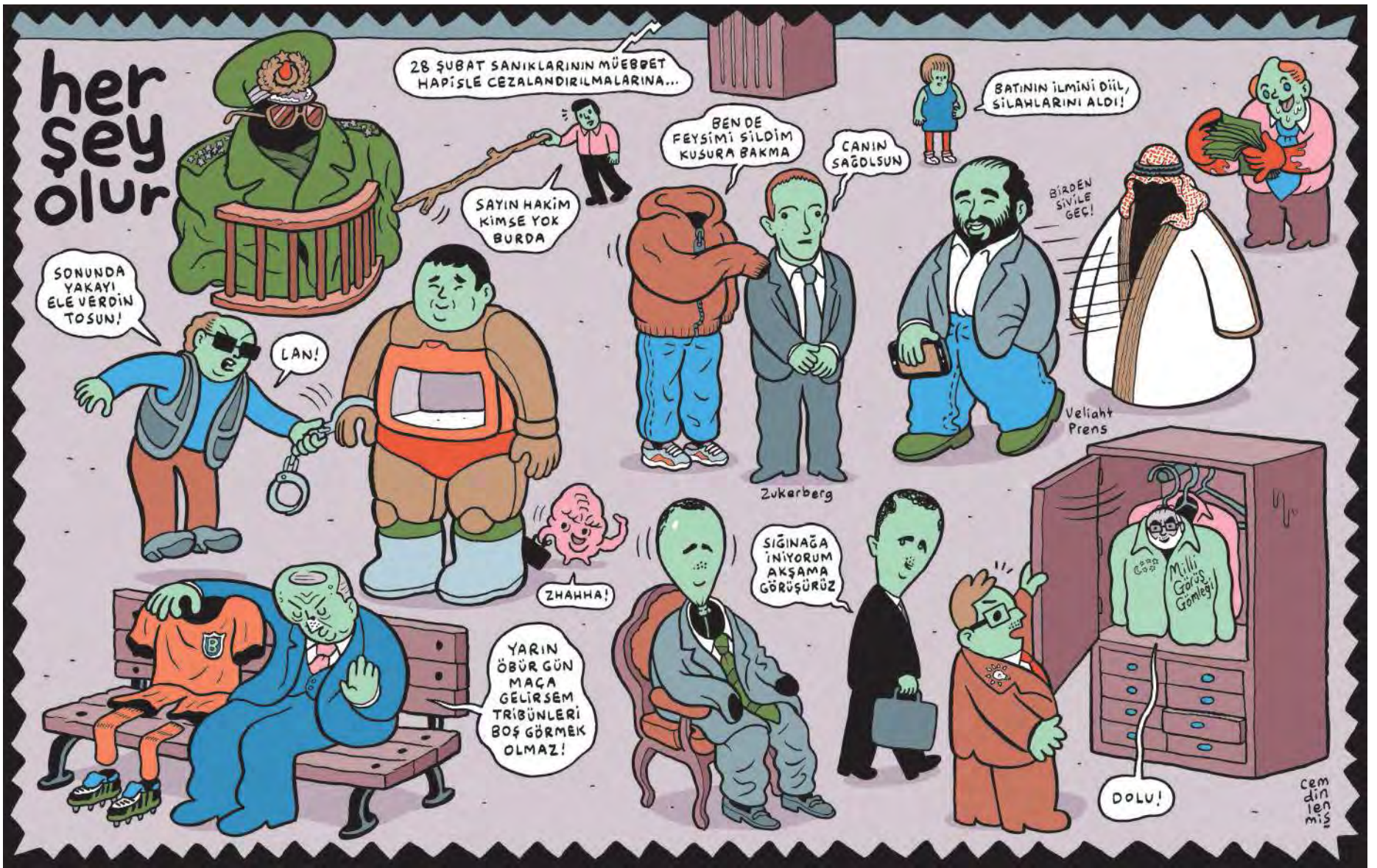
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

**Bahçeli'den erken seçim çağrısı:
Bahçeli seçim tarihi için Malazgirt
Zaferi'nin yıldönümü 26 Ağustos'u
gösterdi.**

**ARTIK BİZE DE
BİR KAPI AÇILIR
...**

Normal şartlar altında

şirketler reklam
harcamalarını kaç
kişiye ulaşacakları ve kaç kişiye
ikna edebileceklerini hesaplayarak
yaparlar. Bir televizyon reklamı için
100 bin dolar veren bir marka, bu
sayede 100 bin kişiye ulaşıyorsa,
bir kişiye ulaşmak için bir dolar
harcar, bunlardan on bin tanesini
müşteri olarak kazanabilirse müşteri
kazanmanın maliyeti on dolar olur.
Sponsorluklar ise belli bir kitlede
marka sempatisi yaratma amaçlı olup
ne kadar çok insanda o markaya karşı
bir sempati uyandırabilirse o kadar
başarılıdır. Ama **Yeni Türkiye'nin**
bir kısım dâhi işadamları, toplam taraftar
sayısı teknik ekibinin sayısından
fazla olmayan, iki gün önce kurulan
ve üstelik neredeyse tüm diğer
futbolseverlerin nefretini kazanan bir
takıma milyonlarca dolar akıtmakta,
taraftar sayısı düşünüldüğünde,
markasını bir tek kişiye sevdirmek
için yaklaşık bir milyon dolar harcıyıp
aynı zamanda otuz milyon kişinin
markasından tiksinesine neden
olmaktadır.

Normal şartlar altında bir grup insanın sürekli olarak muhtelif suç mahallerinde karşınıza çıkması en hafifinden şüphe uyandırıcıdır.

Hele hele bu işlenen suçlar şu ya da bu şekilde bu bir grup insana çıkar sağlıyorsa değil Sherlock Holmes, Pembe Panter'deki Müfettiş Clouseau bile bu insanların o işlenen suçların bir numaralı şüphelisi olduğunu anlayabilir. Ama görünen o ki dünya polisiye edebiyatına Sam Spade'i armağan eden Birleşik Devletler, Sherlock Holmes'i armağan eden Birleşik Krallık ve Mösyö Lecoq'yi armağan eden Fransa kafa kafaya verip ancak ve ancak Austin Powers'i oluşturabilmiştir.

Ve yine **Normal şartlar altında** ülkesini demir yumrukları babasından kalmış gibi yöneten ve aslını istersiniz ülke de kendisine babasından kalan; ülkesindeki vatandaşların bir kısmına kimlik vermeyi dahi reddeden eli kanlı bir diktatörden daha kötüsünü tasavvur etmek hayli güçtür. Ama görünen o ki yetişkin bir liberal, dünyanın neresinde olursa olsun mevcut bir kötüyü illa ki daha da kötüsüyle değiştirmeye kalkmak konusunda on kaplan gücündedir ve eli kanlı bir diktatörü kendi dininden olmayan herkesin kafasını kesen ve kalbini söken ve dünyanın dört bir yanından toplanarak bir araya getirilmiş bir avuç manyakla değiştirmek için elinden geleni arkasına koymaz.

CHP Parti Meclisi'nin olağanüstü toplantısına Ankara dışında olduğu gerekçesiyle katılmayan Deniz Baykal, binanın garajında saklanırken partililere yakalanalı **10 yıl**,

Candan Erçetin,
“...Sakinleştirdin /
Ehlileştirdin / Ve
daha bir sürü şey...”
sözleriyle şarkı sözü
yazmaya üşenen ilk
söz yazarımız olalı
13 yıl,

Çevik kuvvet ekipleri, “Kahrolsun insan hakları!” diye slogan atarak protesto gösterisi yapalı 18 yıl,

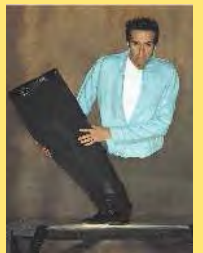
Ozan Orhon, “Zeynep sınıfta mı kalacak, doktor mu olacak Zeynep, hadi hadi söyle...” gibi sözleri olan bir şarkıyı, nedense büyük bir öfkeyle ve bağırarak söyleyli **26 yıl**,

Endonezyalı ünlü kara büyücü Ki Gengeng Pamungkas, yaptığı kara büyü sayesinde George Bush'un ülkelerine yaptığı ziyaret sırasında brokoliye dönüşeceğini açıklayalı **12 yıl,**

Nuri Ergin, “satanist”, “sanal Pokemon”,
“kınalı kuzum”, “Çiguli”, “Marziye”,
“şerbeti posalanmış şambabası”, “voltajı
düşük sihirli lamba”, “erozyona uğramış
garip göçebegiller” benzetmeleriyle
seslendiği Alaattin Çakıcı’yla
barışabileceğini söyleyli **16 yıl,**

David Copperfield'in gösteri sırasında sahneye çağırarak yok ettiği Atilla Taş, geri döner dönmez nasıl kaybolduğunu açıklayarak şovu yok edeli **19 yıl,**

Hitler'in her işçiyi araba sahibi yapmak için tasarlatığı, sonradan "çiçek çocuk arabası"na dönüşen Volkswagen Beetle (Tosbağa) piyasaya sürülebili **72 yıl**,

Frederico Rasi, Şişli Camii'nin önünde İdris adlı bir vatandaşa çarpıp kaçarak Türkiye'deki ilk trafik kazasını yapalı **106 yıl olmuş.**

nisan hakan

SANA ARTIK GERÇEĞİ İTİRAF ETMENİN VAKTİ GELDİ NURİ... SEN BİZİM GERÇEK OĞLUMUZ DEĞİLSİN, SENİ EVLATLIK ALDIK...

HER TÜRLÜ SOSYAL MECRADA BİRKAZ FEYK HESABIM VAR! KİMİSİ BUTİK HESAP, KİMİSİ SEKSİ KIZ KİMİSİ ERKEK... AYRICA KIZ ARKADAŞLARIMIN FEYK HESAPLARINDAN BAHSETMEME GEREK YOK SANIRIM. KISACASI ÇOK GENİŞ BİR İSTİHBARAT AĞIM VAR, Bİ YANLIĞIN OLURSA ANINDA ENSELE NİRSİN, AYAGINI DENK AL!... BEN GERİLDİM AMA...

SEKRETER FANTAZİSİNİ YAPTIK, HEMŞİREYİ YAPTIK, DOKTOR VE MÜDİREYİ DE YAPTIK... YALNIZ ŞU NURİ ALÇO'YU NE ZAMAN YAPTIK YA BEN HATIRLAMİYORUM...

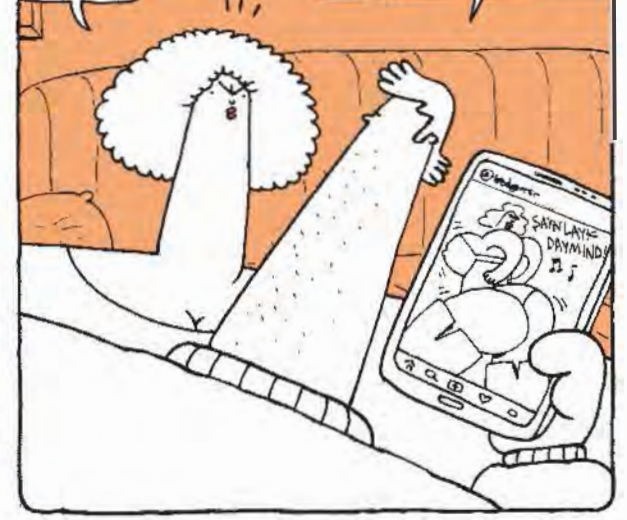
LÜTFEN BU TIBBİ TERİMLERİ Bİ KENARA BIRAKIP ANLAYABİLECEĞİM ŞEKLİDE DURUMUMU İZAH EDER MİSİNİZ DOKTOR BEY...

BENİMLE DAHA FAZLA İLETİŞİMDİ BULUNMAK İÇİN "PES" OYNAMAYI ÖĞRENMEK İSTEDİĞİNİ DÜŞÜNÜŞ, HATTA SEN KADINSIN OYNAYAMAZSIN ŞEKLİNDE ÜNSİYETÇİ BİR YARGIDA BULUNMUŞTUM... ÖZÜR DİLERİM!... AHMAKLIK ETMİŞİM, OYUNU GERÇEKTEN SEVİYORSUN VE HAKKINI VERİYORSUN...

RIHANNA AYI GİBİ KİLO ALDI HALA AĞZINI YAYA VİD-YOLARINI İZLİYOSUN! BEN BİRAZCIK KİLO ALINCA ÖF PÖF!...

BEN ÖMRÜMDİ BİR KERE BİLE YÜZÜK TAKMADIM... ŞİMDİ EVLENDİK DİYE ALYANS TAKMA GEREKLİLİĞİ BANA SAĞMA GEİYOR! NE OLUR YANİ TOPLUMUN BİZE DAYATTIĞI KALİPLARIN DIŞINA ÇIKSAK?...

Merhaba.

İnsan soyu kuş gibi uçuşma hayali kuruyor ya hep. Tamam da hangi kuş. Kuş gibi uçmak ne demek. Kuş var, kuş var. Şimdi uçak kuş gibi mi uçuyor. Uçuyorsa da hangi kuş gibi uçuyor. Helikopter hangi kuş gibi uçuyor. Paraşütler bilmem neler hangi kuşlar gibi uçuyorlar agalar. Bana bunun bir cevabını verin. Yemin ediyorum aklımı çıldıracam. Hangi kuş aga, hangi kuş. Güvercinin bile bin çeşidi var, hepsinin de ayrı ayrı uçuşu var. Uçuşla da bitmiyor, hadi seçtin diyelim, bir kuş seçtin, şunun gibi uçmak istiyorum dedin, e kuşun bir de konuşu var. Hangi kuş gibi konuşmak istiyorsun, onu da seçmen lazım. Sadece uçmakla olmuyor ki, onun bir de konuşması da var. Belki kuzgun gibi uçmak istiyorsun da ne bileyim, İstanbul Kumrusu gibi konuşmak istiyorsun. Bence insanlığın en büyük sorunu zaten bu. Çok genel konuşuyor insanlar. Detaylarda asla vakit geçirmek istemiyorlar. Kuş gibi uçayım. He uç arkadaş uç, kuş gibi uç bana. Hay Allah'ım ya. Bir kişi de görmedim ki şu ömrü hayatımda, "ben de Baska Güvercini gibi uçmak istiyorum" diyen. Görmedim aga görmedim. "Serçe gibi de konuşam ne güzel olur" diyen. Görmedim. Görsen iyi olurdu ama görmedim. Ruhum tertemiz olurdu, içim mutlu olurdu. Olamadı. Bize hep boş atırlar denk geldi. Hep ama. Kuş gibi uçacağım bana. Uçan arkadaşım. Yapaman arkadaşım, edemen arkadaşım. Sen bu kafayla gram yol alaman, ben sana söyleyeyim. Hayır demiyor ki bana, "Sarı Cennet Papağanı gibi süzüleyim". Kesinlikle demiyor. Kuş gibi uçayım, balık gibi yüzeyim. Balık konusuna hiç girmeyeceğim ama balık konusu da çok fena. Balık'a bir girersem çıkamam. Asıl balık konusunda aşırı doluyum. Balık konusunda ya ya beni bıraksa ben sabaha kadar konuşurum, yine de doymam. O yüzden şimdilik susuyorum. Şimdilik ben bu konuyu içime atıyorum. Yeter ya yemin ediyorum yeter. Bu vasatlıktan yemin ediyorum artık bana gına geldi. Çıldıracam diyorum size ya. Daha ne diyeyim yani ben burada size.

Bu arada resmen "yalıya çarpan gemiye bakma turizmi" başlamış, resmen o olmuş. Geçenlerde yine bisikletimle, geminin çarptığı yalının önünden geçiyordum öyle, çünkü hep geçtiğim yer, hep geçtiğim yer olmasa şey yapmayacağım ama zaten bu benim hep geçtiğim yer, bak ya, yemin ediyorum, ne diyordum, hey yavrum hey, hele hele hele hele hele, öyle önünden geçiyordum, dedim bir bakayım madem nasıl çarpmış gemi. Tabii tam önünden bakamıyorsun, çünkü önünde duvar var. Ama yine de bir kısmını görüyorsun. "Kırmızı yalı, haa, bu o o zaman" diyorsun. Köprü'nün altına doğru ilerledim Oradan bir parmaklık gibi bir yer buldum. Açısı da güzel. Yalnızca biraz uzun boyluysan rahatlıkla şöyle bir parmak uçları üzerine de yükselip öyle bakınca tatmin edici bir geminin yalıya çarptığının görüntülerini görebiliyorsun. Bayağı, hayatını karartmış yalının. Biri de twitter'da yazmış, "o gemi geldi İsmail, yalının anasını s.kti" diye. Ben tabii bu kaba dili kullanmıyorum, çünkü bir yerde de anıt anıt. Sadece bir yalı değil, anıt anıt. Sen anıt'ı bildin mi. Kaç yüz yıllık bir olayı var bildin mi. Kolay bir şey mi sandın sen anıt olmayı. Bak ya, yemin ediyorum. Rum. Um. Mum. Bu mum umumumuzun mumu. Bu arada yine söylüyorum ve hep söyleyeceğim, kimse bana "bu mum umumumuzun mumu dedirtemez". Ha yazarım, o ayrı. Yazmasına yazarım ama demesine demem. Benim de bir yerde prensiplerim var. Ne diyordum, bakıyorum öyle tamam mı gemiye, bir kadınla sanırım kızı geldi. "Beyefendi biz geminin çarptığı yalıya bakmaya geldik ama, en güzel nereden bakılıyor ki acaba" dedi kadın. Ben de o ara zaten tam da geminin çarptığı yalıya bakıyordum. Dedim "valla en güzel buradan bakılıyor". "Biz de bakalım o zaman" dediler. Dedim "bakın". Ben biraz daha baktıktan sonra ayrıldım oradan. Ablaıyla kızı kısa boylu oldukları için orada bir basamak gibi bir duvar vardı, duvara çıktılar, öyle baktılar. Yoluma doğru devam ettim öyle sonra.

"Hell-looo evribadi"nin enerjisi çok yüksek, bak böyle bir şey de var çünkü hayatta. "Hell-looo evribadi". İngilizler sanki bu işi biliyor gibi. İnsan coşturmayı biliyorlar. Ben mesela "merhaba arkadaşlar" desem pek olmuyor. Kimi coşturabilirim ben "merhaba arkadaşlar"la. Hiç kimseyi coşturamam. Ama şurada bir "hell-looo evribadi" patlatsam, en benim içim ölü diyen insan bile zevklenir. Çünkü "hell-looo evribadi" tam olarak böyle bir şey. O yüzden sen "hell-looo evribadi"yi sadece bir selam sanma. "Hell-looo evribadi", kafasına girersen gerçekten çok başka bir şey.

Bir keresinde de arkadaşlarla rakı içiyorduk Muğla'da. Derken mekandan dışarıya çıkıldı biraz. Sigara içenler var çünkü. Ellerde rakı bardakları, öyle dışarıya çıkıldı. Antre gibi bir yerdeyiz. Ben de oradayım. Sonra nasıl oldu bilmiyorum, elimize bir ping pong topu geçti. Orada çocuklar vardı, belki onlar düşürmüştür, tam olarak onu bilmiyorum. Sonra oyun oynamaya başladık ping pong topuyla. Oyun da şu. Ping pong topunu yere vurdurarak kim sektirecek, rakı bardağına, içinde rakı da varken bu arada, kim basket atacak. Ben birkaç kez denedim, yakınından geçemedim. Diğer arkadaşlar da nortoyu aldı. Sonra Berk diye bir arkadaş var, "bir de ben deneyeyim" dedi. "Laaak" diye attı basketi. O an neden bilmiyorum, nasıl bir hayvan sevinç yaşadık, anlatamam. Tebrikler, bağırışlar çağırışlar tepinmeler. O an resmen bir aydınlanma yaşadım. Youtube'da bazı şeylerin neden sevildiğini net anladım. Geçti ama sonra.

Hoşça kal.

"İlaheyya"
21 Nisan Cumartesi / Koşuyolu Apartman Sahne / Saat: 20.30 / bilgi: 0216 339 93 39
22 Nisan Pazar / Kuzguncuk Sanat Tiyatrosu / Saat: 20.00 / bilgi: 0553 228 44 63
25 Nisan Çarşamba / Kadıköy Bahane Kültür Salonu / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
26 Nisan Perşembe / Adana Bulls Eye Sports Bar / Saat: 21.00 / bilgi: 0 538 694 43 70
27 Nisan Cuma / BKM Mutfak Sahne / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
28 Nisan Cumartesi / Bursa Görükle Sanat Mahal / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 483 21 62

FurkanÖzçoban

* Türk sineması konusunda üçüncü zafer haftasına giriyorum ama dayanamayacağım yazacağım. Nedir? Arkadaşlar biliyorsunuz bizim sinemamızın iti, kopuğu, mafyası eksik olmaz. Yok Kara Mithat,

yok Karamürselli Deli Kadir, Yok Antepli Apti adamlarıyla beraber filmin kahramanlarına kan kusturur ya da en azından kan kusturmaya çalışır. Hadi kariyerlerindeki başarıları tartışmıyorum, yemek de var yenilmek de, koskoca Karamürselli Deli Kadir, mahallenin şabalığına yenilebiliyor tamam onu anladık da benim meselem daha çok yapısal. Bakın iyiden iyiye haybeci bir adam olsaydım gidip "Türkiye Sinemasında Organize Suç Lideri Stereotipinin Yapısal Özellikleri" başlıklı yüksek lisans tezi yazar iletişim fakültesine verirdim ama vermiyorum. Ha eskiden haybeciydim o yüzden "Dünya Sinemasında filmlerden bağımsız olarak bestelendiği hâlde filme eklenmiş müziklerin kullanımı üzerine" başlıklı tezime mezun olmuştum. Tez dediğim de işte "Casablanca filminde hangi şarkı çalıyor ne de güzel çalıyor ama bak Lost Highway filminde de şu çalmasını mı, bak sen şu işe," gibilerinden bir şeydi. Resmen başlarından defetmek için diplomayı verip göndermişler.

* Her neyse, artık olan oldu, bakın başkasının gidip en yakın üniversiteye tez olarak vereceği konuyu sizin için iki paragrafta harcıyorum; bizim bu sinema kabadayılarında ciddi bir sorun var. Bu adamların kendi itlik kopukluk genel merkezleri olarak genellikle bir otelin barını falan kullandığını görüyoruz ki bunu da benim aklım almıyor işte. Koskoca organize suç şebekesinin; uyuşturucu işi yapıyorsunuz, beyaz kadın ticareti sizde, esnafı haraca bağlamak rutininiz, kumarhanelerin manosunu, gazinoların haracını siz yersiniz de; ne demeye hâlâ otel lobilerinde, barlarında sürünüyorsunuz a benim eşek kafalı evlatlarım? Ulan bizim mahalledeki Tatü Kamil'in bile emlakçı dümeniyle bütün gün takıldığı ofisi vardı siz bütün gün yüksek bar taburesinde oturmaktan bel fitiği olacaksınız. Dikkatle bakın, gerçekten sinemamızın kötülerini keriz gibi bütün gün bar sandalyesinde oturmaktan bel fitiği oluyor.

* Tabii bu arada nasıl ki çatlasanız da patlasanız da milli içimiz rakıysa, milli hastalığımız da bel fitiği. Ülkemizde bel başına düşen fıtık sayısı üç civarında seyrediyor.

* Son zamanlarda kalkınmamızın yüzü akı iş adamlarımız, ülkemize çağ atlatan sanayicilerimiz, düşman çatlatan holdinglerimiz ülkedeki mallarını mülklerini ipotekleyip, karşılığında dev krediler çekip sonra bütün parayı İngiltere'ye, Kanada'ya, Amerika'ya götürüyor. Beceremeyen buradaki bankalara "işinize gelirse," diyerek borçlarını da bir kaç yıl ödemeyeceğini beyan ediyor beceremeyeni twitter'dan mesaj atıp Yeşilçam vasiyetnamesi gibi "mallarımı satın işçilerin tazminatını ödeyin," falan diyor ama ortada satacak mal da yok. Ha nedir bu kıymetli iş adamlarımıza tabansız, dolandırıcı, vurguncu gibi laflar ediliyor ama bu çok yanlış. Sakın ha! Arkadaşlar ülkemize karşı açılmış bir finansal savaş yok mu? İşte bu iş adamlarımız fedakarca davranarak ülkemize savaş açan dünya devletlerine inceden sızıyor, truva atı gibi sokuluyorlar. Telaş etmeye gerek yok. Mirasiedi bankacısı da, kopyacı bisküvitçisi de, İstanbul'a Marvel çizgiromanlarına yaraşır adalar planlayan da ülkemize karşı verilen ekonomik savaşta birer öncü birlik, birer ileri gözetleyici, birer truva atı olarak düşman hattının gerisine istihkam kuruyor. İçinizi ferah tutun beyler neticede bunlar Allah, kitap, din, iman laflarını dillerinden düşürmeyen vatana millete aşık, üstelik o aşk karşılıksız bile olsa vatana millete zorla sahip olacak kadar vatani milleti seven insanlar. Biz de bu ekonomik savaşta fedakarlık yapmaya hazır olmalıyız. Mesela devletimiz, hükümetimiz, büyüklerimiz emretsinler, ben de derhâl örneğin ülkemize açılan ekonomik savaşın gizli kalelerinden olan Kanarya Adaları'nda görev almaya hazırım. Vatan için hep iş adamlarımız fedakarlık yapacak değil ya, kaderimse çekerim, ülkeme Kanarya Adaları'ndan hizmet ederim. Elden ele duyuralım da artık örtülü ödenekten falan, yalnız bu iş aramızda kalsın, malum görev gizli. Şimdi Kanarya adaları düşünsün. Hadi abi, elden ele.

ve Sinem

Sadece ablası için üzülüyor, yoksa umrunda değil - III -

Özet: Engin mavi balina oyununda tanıştığı tiplerle ortak işe girmeye karar verir ve şirketten istifa eder...

Bana güvenme Engin

"İmaret türküsünden güzel babam gülümser Atatürk Bulvarında rüyalar büyürken ustam kaptan gülümser Gülün gizemi görünür Bakırın sırrı gözülür Yer demir gök telilür"

Funda Özdemiroğlu

TANRILAR YILIŞMIŞ OLMALI...

Güneş Tanrı Helios, her şeyi görme yeteneğine sahipti ama o hep Aphrodite'in ne yaptığına bakıyordu. Çünkü Venüs diye de bilinen Aphrodite güzeller güzeliydi ve Demirci Tanrı Hephaistos'la evliydi. Hephaistos kambur ve topal, en çirkin tanrı olarak bilinen, içinde gücünde bir adamdı. Karısının kendisini sık sık başka tanrılarla, hatta bazan vasıfsız, ölümlü insanlarla aldattığından habersizdi. Kurnaz Helios, "Dur bakalım, belki de sıra bende" diye uzun zaman beklemiş, sonra Venüs'ün mutluluğu Ares'te, yani Mars'ta bulunduğunu görünce çok kıskanmış, hızla gidip Demirci Tanrı'ya durumu ispiyonlamıştı. Hephaistos, karısı Venüs'le Mars yataktayken onları basmış, elleriyle yapıp yatağın üstüne yerleştirdiği demir ağıla da ikisini hapsedmişti. Yetmezmiş gibi, skandalı görsünler diye de bütün tanrılarla çağırıştı. Çıplak aşıkları gören tanrılardan kimi şaşkınlıkla bakıyor, kimi de güzelliği akşam yıldızına vurmuş olan Venüs'ü hayranlıkla seyrediyordu. Keyif Tanrısı Jagermeister ise cep telefonun kamerasını çoktan çalıştırmıştı.

Skandalın medyaya yansıması böyle oldu. Olimpos'un tabloid gazeteleri, birbirinden acımasız manşetler atılar: "Tanrılar Seks İstiyor!", "Ölümsüzler - Doymusuzlar!", "Gece Aphrodite, Gündüz Venüs!" Zeus öfkeden deliye dönmüştü. Zaten tanrıların ipe sapa gelmez davranışlarından bıkmışken son rezaletle prestiji dibe vurmuştu. Sabahlara kadar çalgın eğlenceler içinde coşup dağıtan tanrı tayfası, vasıfsız faniler arasında alay konusu olmuştu. Atinalı Humbus adlı şarkıcının "Tanrı istemezse parti bitmezmiş" bestesi tıklanma rekorları kırıyor, skandala dalga geçmek için 'Demir Kafes' adlı mekan açılıyor, işportacılar avaz avaz bağırarak 'tanrı azdırıcı damla' satıyorlardı.

Nihayet piyasaya Doğu işi korsan tanrılar çıktı. Aşk Tanrısı Eros'un korsanı, Kamağullah adlı bir çakma tanrıydı ve sloganı da "Kama Sutra iz olur!" şeklindeydi. Rehavet Tanrısı Balaban, toplu esneme seanslarıyla mutluluk vadedyordu. Güneş Tanrısı Helios'un bile Merinos diye korsanı çıkmıştı. "Isı bizim işimiz" sloganını kullanan sahte tanrı Merinos'un şarkısı da dillerdeydi: "Olimpos'tur ortamı, Olimpos / İstiyor kulları, Zeus Zeus!" Tanrılar Tanrısı Zeus, ajansa hışım gibi girdi, Jargon'un odasına

daldı, "Çöz hemen bu işi hafız" dedi: "Öyle bir reklam yap ki, imajımız pek şeklimiz şık olsun. Cilala prestijimizi Jargon! Sen ki reklamın tanrısın, çak bakalım tanrının reklamını. Öyle bir reklam olsun ki, seyredenler gözyaşları içinde bana bağlılık bildirmeye gelsinler!" Jargon da coşarak ayağa fırladı: "Yüce Zeus, tüm enerjimi ve personelin bütün sinerjisini bu yolda harcayacağıma söz veriyorum. Sen ki göklerin hakimisın, Olimpos reklamcılarının beyinlerinin tekmi gri hücreleri sana feda olsun!" Jargon ağlıyordu. En son Bergama Yaratıcılık Meslek Lisesi'ni ikincilikle bitirdiği gün ağlamıştı. Birinciliği kaçırdığı için. Ajans ahalsi, bir hafta boyunca, çok az uykularla çalıştı. Fikirler havada uçtu, düşünceler sel oldu aktı, buluşlar halaya durdu. Keyif Tanrısı Jagermeister bile aklına gelen fikirleri Jargon'a havuz

başından, cep mesajıyla yolluyordu.

Kayda değer bulunarak kaydedilen öneriler şöyleydi: 1- Tanrı enflasyonu da dalga geçmek için yedi günahın tanrılarını olacaktı. Oburluk Tanrısı Obezus bir tepsi böreği önce öpüp koklayıp, sonra midesine indirirken, Şehvet Tanrısı Testosteron, müritlerini kalçalarını yağlayarak kutsayacaktı. Kibir Tanrısı Dallama ise

Olimpos Dağı'nı küçük bulup Everest'e yerleşmeye çalışacaktı... 2- Zeus'un çocukluğu anlatılacaktı. Minik Zeus, dayısının dağında, elinde sopayla inançsızları kovalayacaktı... 3- Başrolde Bereket Tanrısı olacaktı. Yozlaşmış tanrıların, korsan kolpacıların ve alaycı fanilerin doluştuğu bir batakhaneye sokağının başında beliren Bereket Tanrısı, tüm bu tipleri penisıyla tokatlama tokatlama ilerleyecek, finalde sokağı pırl pırl yapacaktı... (Meraklının kolayca tahmin edebileceği gibi, bu fikir Zeus'un oğlu Fayton'a aitti.) 4- "Bu dağda grev vardır" yazılı bir pankart olacaktı. Zeus ve ekibi, greve gitmişlerdi. Hayat durmuştu güneş yoktu, yağmur yoktu, aşk yoktu, şarap yoktu, hikaye yoktu. Böylece ölümlü insanlar, tanrısızlığın ne olduğunu anlayacak, günlerini göreceklerdi...

Jargon, bu fikirlerle Zeus'a gitti. Zeus, bunlara bakmadı bile. "Ben kendi fikrimi buldum gülüm" dedi, "artık tek tanrıya geçiyoruz, sadece ben varım, yeter başka tanrıya ihtiyaç yok." Reklam Tanrısı Jargon şaşkındı, "Peki ben n'olcam" diye sordu. Zeus "Sana da 'reklamın dahi çocuğu' deriz, olur biter" dedi.

"Hey Yavrum Hey" adlı tek kişilik oyunun programı:

20 Nisan Cuma - Beşiktaş Leman Kültür (22.00)
25 Nisan Çarşamba - İzmir Bios (21.30)
27 Nisan Cuma - Eskişehir Peyote (20.30)
3 Mayıs Perşembe - Ankara Route (20.00)
(Bu arada, 24 Nisan salı günü, 14.00'te, I.Ü.İletişim Fakültesinde, benim güzel okulumda söyleşim var, aziz dostum Kerem Atabeyoğlu ile birlikte.)

Mustafa Satıcı

instagram.com/cemguventurk

CEM GÜVENTÜRK

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

GELECEĞİN YÖNETMENİ

4 Eylül

Bir bilim kurgu çekmek istiyorum. 26.Yüzyıl'da yaşanan Büyük Savaş'tan sonra, bütün insanlığın totaliter tek bir devletin idaresinde yaşamaya başladığı bir kara ütopya... Ülkenin ismi "Cam Kıta" olacak. Adı üstünde binalar, yollar hatta evlerdeki eşyaların bile camdan yapıldığı bir ülke... Böylelikle

Cam Kıta halkının ülkeyi yöneten ebedi lider "Tek Göz" tarafından sürekli izlendiğine vurgu yapmayı planlıyorum. İlk başta insanların giydiği elbiselerin de camdan olmasını planlamıştım ama sonra bu fikir saçma geldi. Metalik gri elbiseler falan da kullanmak istemiyorum, şimdilik beyaz, fildir fildir bir şeyler düşünüyorum.

5 Eylül

Aklıma müthiş bir fikir geldi: "Rüyasavar." Cam Kıta halkının gece yatarken bağlanmak zorunda oldukları ve rüya görmelerini engelleyen bir alet. Fikrimi açtığım bir doktor arkadaş, rüyasavar sahneleri için hastanelerde kullanılan elektrotları önerdi. Harika! Oyuncu şakaklarına elektrotları bağlıyor ve gözlerini kapattığı an sahne bembeyaz oluyor. Seyirciye yaklaşık iki dakika beyaz ekran seyrettirmeyi düşünüyorum. Amacım, insanlık "Tek Göz"ü yendiğinde bu beyazlıktan kırmızı elbiseli bir kız çocuğunun koşarak gelmesi. Gerçekten iyi bir final olacak. Bu arada oyuncu arama çalışmalarına başladım. Bir arkadaşım AVİM'lerde cansız manken gösterisi yapan bir tanıdığının bahsetti. Bilim kurgu deyince arkadaşımın aklına cansız manken gelmesi çok komik, ama yine de düşünülebilir. Sonuçta oyuncu seçimine bir yerlerden başlamak lazım.

6 Eylül

Cansız mankenle telefonda konuştuk. Teklifimi hemen kabul etti. Bu arada harika bir fikir daha geldi aklıma: Cam Kıta'da sevmek için devletten izin alınıyor. Sevmek isteyen yurttaş, Tek Devlet'in "Boş Zaman Birimi"nden bilet alacak (burada Sodexo göndermesi yapılabilir). Daha da ilginç

çocuk yapmak yasak. Çocuk, sperm ve yumurtayı özel bir yöntemle alan "Tek Devlet" tarafından laboratuvarlarda üretiliyor. Anne ve baba kavramı yok! Bu en vurucu fikirlerimden biri oldu. Seyirci geleceğin soğuk yüzüyle karşılaşacak. (Anne babasız çocuk bir çeşit gönderme olabilir mi? Aklım nedense hep gönderme yapmakta, ama nereye gönderme? Düşün bakalım...)

7 Eylül

Beyaz, fildir fildir elbiseli insanları meydanda toplamak ve onlara Tek Göz'ün "Tek Devlet Bildirisi"ni dinletmek iyi bir fikir olabilir. Bu sahne için ifadesiz, Avrupalı suratlı yüzlerce figüran lazım. Ne yazık ki elimde şu an sadece cansız manken var. Nasıl olacak?

7 Eylül- akşamüstü

Cansız mankenle buluştuk. Ona filmin ayrıntılarından bahsettim. Cam Kıta yurttaşlarının isim yerine numarayla çağırılması fikrine bayıldı. Kendisinin kaç numara olacağını sordu. Henüz hangi rolü oynayacağına karar vermemiştim, ama hevesi kırılmasın diye isminin "17" olacağını söyledim. Sadece sayı yerine "XZ-17" ya da "İron Man" benzeri bir şey olursa daha şık duracağını söyledi. Her anlattığımı büyük bir coşkuyla karşılmasına rağmen bazı şeyleri yanlış anlıyor. Filmin niteliğini daha iyi anlaması için ona senaryo taslağını verdim.

8 Eylül

Sabahın köründe cansız manken aradı. Ona "Tek Göz"ün gerçekten tek gözlü olmadığını, bunun bir metafor olduğunu anlatmak zorunda kaldım. Anladığını, metaforlara bayıldığını, ama yine de tek gözlü, uzun boylu, havada uçabilen bir karakterin çok şık olacağını ve kendisinin bu role talip olduğunu söyledi. Kesin bir dille ret ettim. Akşamüstü bir kere daha arayarak, "17" değil "10" numara olmak istediğini söyledi. "Bakarız," dedim.

11 Eylül

Cam Kıta halkının kafalarının arkasının uzun olması iyi bir fikir, ama nasıl olacak? Bu tip bir plastik makyaj çalışması çok pahalıya mal olabilir. Akşam cansız manken uğradığında (artık her gün uğruyor) sırf meraktan kafasına bir bone taktım. Bonenin içine gazete kağıtları tıkıştırarak kafasının arkasını uzattım. Şahane oldu. Belki de uzun kafa konusunda hemen pes etmemek lazım. Düşünelim bakalım, acelem yok. Bu arada cansız mankenle 11 numarada anlaştık.

12 Eylül

Cansız manken uğradı, biraz içtik. Aklında hâlâ gelecekte geçen bir macera filmi var, projeme destek veren tek insanın da beni anlamıyor olması acı verici. Işın kılıçlarından ve lazer atışlarından bahsetti. Elimden geldiğince kara ütopyanın ne olduğunu anlatmaya çalıştım. "Ne yani savaş sahnesi yok mu?" diye sordu. "Savaş yok, insanın otokratik anlayışa isyanı, başkaldırısı var," dedim. "Otokritik ne?" diye sorunca konuyu kapattım. Biraz kadınlardan bahsettik, iyice sarhoş olunca robot taklidi yaptı. Nasıl olacak bilemiyorum.

13 Eylül

Bugünlerde filmi düşünmekten uzaklaştığımı hissediyorum. Bir an önce Cam Kıta dünyasına geri dönmeliyim. Düşünelim bakalım: Cam Kıta'yı cam fanusun içine mi alsam? Çekmesi de kolay; oyuncuyu kenarları kadraj dışında kalan 2 metrelik bir camın önünden çekerim, olur biter. Şimdi oturup Cam Kıta halkının her sabah ortak

yayında dinlediği "Tek Devlet Marşı"nın sözlerini yazmalıyım.

13 Eylül – akşam

Yine cansız manken geldi. Yine içildi. İyice sarhoş olunca sevdiği kızdan bahsedip ağladı. Yaralı bir çocuk. Sabaha doğru beraber "Tek Devlet Marşı"nı söyledik: "Yaşasın Tek Devlet / Yaşasın Tek Göz / Yaşasın Cam Kıta / Numaralarımızla yan yana..." Sesi fena değil.

15 Eylül

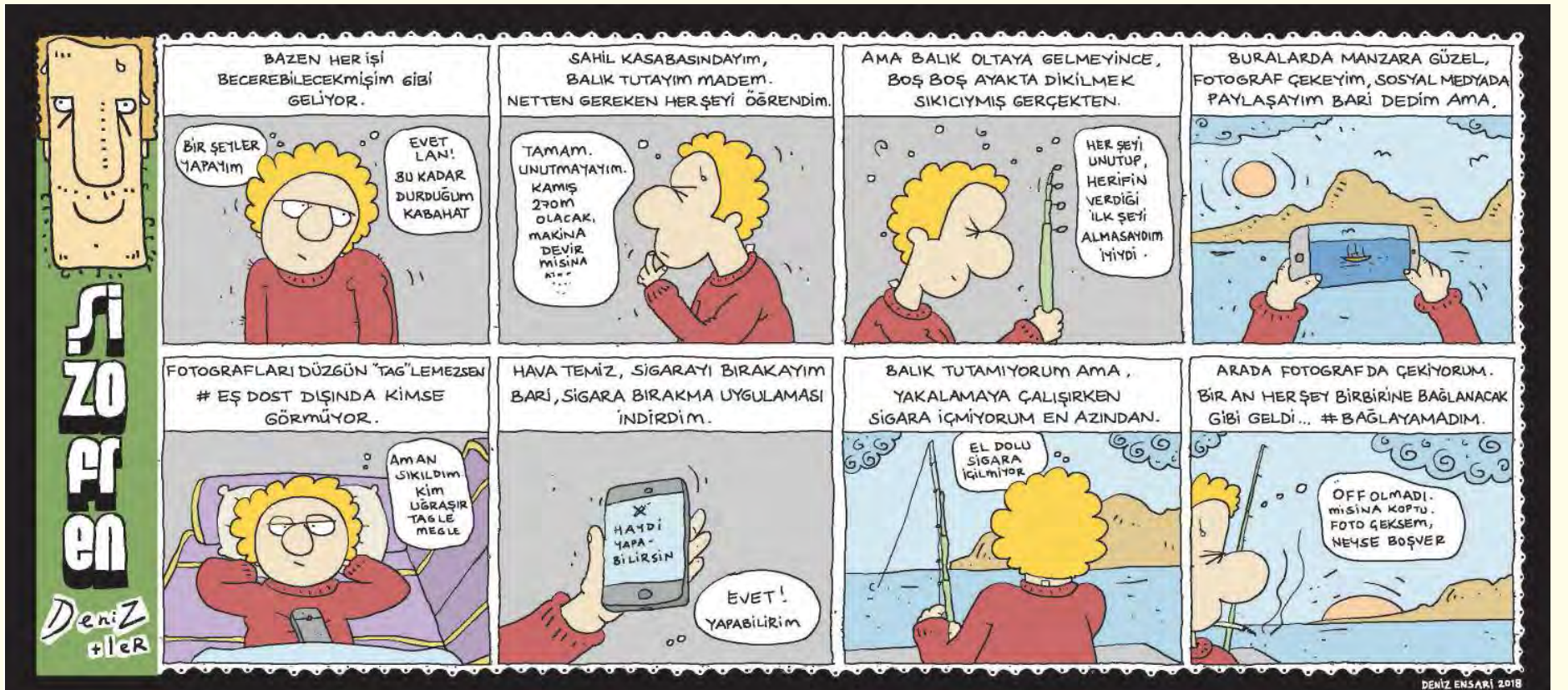
Cansız manken telefon açarak bir kere daha numara konusunda sorun çıkardı. Numara istemediğini, Tek Göz'ü oynamak istediğini söyledi. Kesin bir dille ret ettim. On dakika sonra yeniden aradı. Bayrampaşa Forum'da iş aldığını, bugünlerde biraz yolsuz olduğunu ve metalik boya alması gerektiğini söyleyerek avans istedi. Kavga ettik. Kendisini projeden kovdum.

30 Eylül

Moralim çok bozuk. Bir arkadaşım fikirlerimin Zamyatin isimli bir yazardan çalıntı olduğunu söyledi. Saçmalık! Bugünün insanları ne kadar acımasız! Belki de bu yüzden geleceği anlatmak istiyorum. Bu ülkede sanat yapmak, hele de geleceğin sanatını yapmak mümkün değil. Bilim kurgu konusunda bütün hevesim kaçtı.

1 Ekim

Belki de fantastik sinema yapmalıyım. Aslında kafamda bu tür bir film için birtakım fikirler var. Olaylar "Yok Ülke"de geçiyor...

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"İçkiye benzer bir şey mi var,/ Bir şey mi var ki havada/ Deli eder insanı, sarhoş eder"

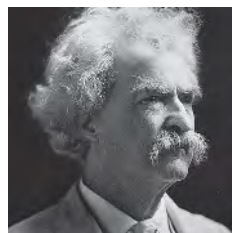
Orhan Veli Kanık

Orhan Veli'yi mahveden, "evkaftaki memuriyetinden" istifa ettiren havalar. O havalar. Geldi yine. Güneş. Toprak kokusu. Hava alanına giden yolun kenarında ilk gelincik. Yazmıştım gelincikleri. Yeni yaprakların taze, parıltılı yeşili.

Baharın adım adım gelişi hep aynı. Onu da yazmıştım defalarca. Defalarca. Kendimi padişahın resmi 'kıssahan'ı (yani, eğlenceli hikâyeler anlatma görevlisi--bir tür resmi standup'çı--) Derviş Eğlence gibi hissettim bir an; Padişah "bunları biliyoruz Eğlence, anlatmıştın başka, yeni hikâyeler, onlar yok mu?" gibisinden bir şeyler demiş, zavallı meslektaşım paniğe kapılmıştı. (Yok Şehrazat Hanım'ın başından geçenler misali bir masaldan alınma değil bu. Sahici; Padişah dediğim: Üçüncü Murat.)

Nerden bulsun yeni kıssaları/ hikâyeleri zavallı Derviş Eğlence. (İsmi de pek hoş yalnız) Yazık. Üstelik yeni yeni parlayan; üç dilde şakır şakır ezberden şiirler söyleyebilen, binbir türlü gülünç taklitler yapabilen, hiç duyulmamış hikâyeler anlattığı rivayet edilen, kıvrak zekalı, komik şişko kıssahan Cenânî usul usul saraya sokulmakta iken. Zor işler. Hiç anlatılmamış, yazılmamış şeyler söylemek/yazmak. Mark Twain, "İyi bir şey söylediğinde, bunu kendisinden önce söyleyenin olmadığını bilen tek insan Adem'di" demiştir.

BİR FİLM
Bir "eski hikâye" durumu daha işte: "Shape of Water" Hikâyesinin özetini okuduğumda baya büyük bir hayal kırıklığına uğramıştım. ("Suyun Sesi" diye isimlendirildi) Şaşkınlığa. Görmeden önce. Karanlık, şaibeli

Mark Twain 1835-1910

deneylerin yapıldığı bir laboratuvarında çalışan ufak tefek, çelimsiz gösterişsiz bir temizlikçi kadın, üstelik bi de dilsizmiş bu, çalıştığı yere getirilen bir nevi eski göl canavarına benzeyen yarı insan yarı balık bir yaratığa aşık oluyor. Falan filan. Bin yıllık bayat klişe. Brrr. Seksen kere gördük. Benzerlerini. Her türden

Üçüncü Murat

duygu sömürülerine aşırı müsait bir mevzu hem. Çok zorlama. Ne kadar kaçınsan beceremezsin. İflah olmaz. Kendiliğinden olur biter bir eğreti acıklılık. Yapay duygusallık. Yazık bunu mu yaptı yapa yapa demiştin Guillermo del Toro. Bu mevzuyu mu. Çok severim kendisini çünkü. (Blade 2'yi, Hell Boy'u falan,--Pan'ın Labirenti ise hiç bana göre değil onu ayrı tutuyorum-- Bundan

bir önceki filmi "Crimson Peak"ı de yazmıştım burda. Ayılıp bayılmıştım ona da. Ev temalı filmlere de bir zaafım var zaten. Muazzamdı) Herneyse. Bu çeşit önyargılarla kendimi doldurmuş bir vaziyette gittim işte salona. Ağzım açık kaldı ama. Çok şaşırdım. Olağanüstü bir şey. Olmuş. Zannettiğimden çok çok daha fazla, başka başka da klişeler barındırdığı halde, (o kadarla da kalmıyormuş meğer)nasıl etmiş becermişse harikulade bir film olmuş. Enfes bir şey. Bir

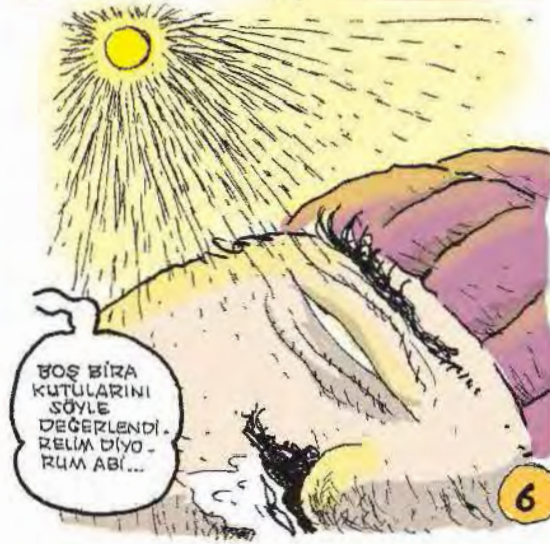
meydan okuma. En banal klişeyi alıp onu ihya etmek. Yalnız sonunu beğenmedim. Keşke o tuhaf gerçekçilik devam etseydi. Uzlaşamaz olanın yalandan uzlaştırılması. O imkânsızlık filmin en güzel yanıydı. Bir nevi mutlu son mecburiyeti. Sahte mutlu son. Yazık. Keşke son on dakikayı seyretmeden çıksaydım. Yine de üstadın en iyi filmi olmuş. Sudan çıkmış bir balığın sessizliğiyle dilsiz bir kadının sessizliği içinde çok sessiz bir aşk. Benzersiz, büyüleyici oyunculuklar, müthiş sihirli atmosferler. (o yeşiller--su yeşili/ yosun yeşili/zehir yeşili--) Görün mutlaka. (meraklısı filmdeki balık/ insan karışımı yaratığın kendisinden esinlendiği 1954 yapımı siyah beyaz film "Black Lagoon" / "Kara Gölün Canavar"ına da bir göz atabilir, youtube da mevcut-- tamamı--) Eski bilindik bir hikâyeyi tekrar yapmak.

"Acemi şairler taklit eder; usta şairler çalar;" demişti, T. S. Eliot, "...Kötü şairler aldıkları şeyi berbat eder, iyi şairler onu daha da iyi bir şeye ya da en azından farklı bir şeye dönüştürür."

T. S. Eliot 1888-1965

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

Bugün yorgundum aslında. Tatlı bir oturma düşlüyordum. Evde, üçlü koltuğun hep oturduğum yerinde, yıllar içinde tatlı g.tümün şeklini almış o tanıdık ve güven veren oyukta kendimi dinlendirmek, evin duvarlarına bakmak istiyordum. G.tümünün şeklini alan koltuklar küçük

şınaklarımızdır, bizi tanıyan dükkanlar gibi gittiğimizde bize iyi davranan esnaflar gibi sıcak bir "hoş geldin ermancığım"ı her daim ceplerinde taşıyan dostlarımızdır. Bu dünyada bilmeyene kıymeti zor açıklanacak küçük hazinelerden yalnızca biridir. Varlığı görünmez, yokluğu dayanılmaz bir lüktür. Savaşla kazanılmış bir toprak değil, sevgiyle işlenmiş bir tarladır, bir vatandır. Bebeğim "değiştirelim artık bu koltuğu, eşşeğe döndü şilteleri, kumaşının rengi attı" dediğinde sessiz kalışlarım, boşluklara bakışlarım bu sebeptendir. Yeni koltuk alalım, onu da bir şekilde severim, onu da nüfusuma geçiririm. Sevgim köy yolunda usul akan bir çeşmedir, sabrı olanın kovanı da doldurur ama hortum bağlayayım arabamı yıkayayım dersin ikimiz de zorlanırsınız. Yeni koltuk alalım ama bunu ne yapacağız? İkinci elden satacak mıyız? Alan kişi koltuğu alırken bir hep oturduğum yere, bir bana bakıp gülerse? Ne biçim insanlar bunlar? Böyle düşünmekten hiçbir eşyayı atamaz oldum, ev barınak gibi oldu. Koltuğu verecekseniz ben yokken verin.

Evin sadece bir kısmı.

Çay yapayım, yanına tatlı bir şey çıkartayım derken koltuğa oturma işi biraz uzadı. Evde tatlı olarak var zannettiğim şeyler aslında yokmuş. İçinde pekmezli kek var zannettiğim kabin içinden soğuk, üzücü bir makarna çıktı. En azından soslayın bu makarnaları dolaba koyarken, evsizin üstüne örtülen battaniye gibi olur, bakan biraz daha az üzülür. En sonunda çekmecelerin birinde kuru muz cipsi buldum. Alman marka. Alman menşei bir market satıyordu bunları, ilk getirdiklerinde yüzbin alman markı gibi bir rakam istiyorlardı muzlu cipsler için. Sonra kimse almayınca önce yirmi liraya sonra da beş liraya düştü. Beş liraya düştüğü gün 3-4 paket aldım, kasadaki kıza da "bakkalda normal muzun kilosu beş lira, bunu biraz düşünün ve alman üstlerinize iletin. Bu konu hakkında ne düşünüyorlar? Yüzelli gram kuru muzla bir kilo normal muzun aynı para olması normal mi? Ben bilmediğim için soruyorum. Almanya'da muz daha mı pahalı? O zaman muzu Türkiye'den alıp Almanya'da kurutmaları daha mantıklı değil mi? Benimle iletişime geçsinler, konuşmak istiyorum." dedim. Alman oldukları için kesin ararlar, bekliyorum.

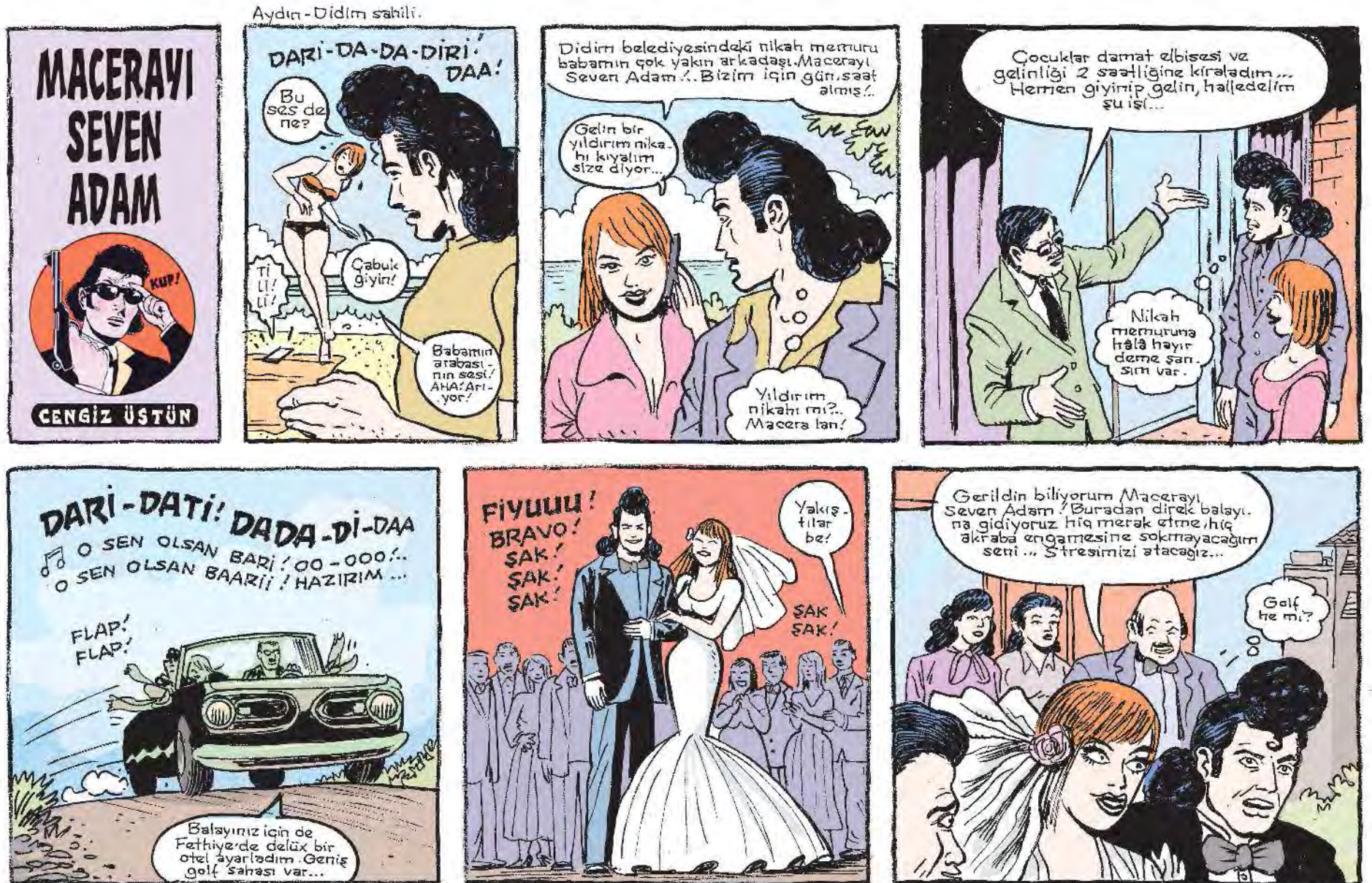
En sonunda koltuğa oturduğumda mahallede yankılanan windows 7 açılış müziğiyle irkildim. "Biri mahalleyi yeniden başlattı meh meh meh" şakamı yapmak için etrafıma bakındım ama kimse olmadığı için kendi kendime yapmak zorunda kaldım. Kim, neden bu kadar yüksek sesle windows başlatıyordu? Bir emekli, kızlarının ona "facebooka girersin, haberlere bakarsın" diye itelediği beş yaşındaki dev laptopun

sesini hayallerin ötesinde bir seviyede açmayı başarmış olabilir miydi? Yaşlıların laptop tuşlarına içeri göçertecek kadar, laptopun kasasını çatlatacak kadar bir kuvvetle basabildiklerini biliyordum. Eski, zor zamanlardan kalan değiştirmesi güç bir alışkanlıktı bu. Belki de belediye hoparlörlerinin bağlı olduğu bilgisayarımı yeniden başlatıyorlardı? Windows başlatma sesi beni tetikleyen bir ses. Helikopter sesi gibi. Her windows yeni bir macera. Her yeni açılan bilgisayarı görmek isterim, bilgisayarın sahibi ne gibi fahiş yanlışlar yapmış, bilgisayarı nasıl şişirmiş, masaüstünü ne hale getirmiş görmek isterim. Hepiniz bilgisayarlarınızı yanlış kullanıyorsunuz, bu işin yargıcı da benim. Gördüğüm her bilgisayarı sessizce yargılarımdır.

Bananenchipsin.

Windows açılma sesiyle kalmadı; mahallenin sokakları hata mesajı, aygıt güvenle kaldırıldı, aygıt bulundu sesleriyle yankılanmaya devam etti. Birileri bir yerlerde sıfırdan windows kuruyor; yeni kurulan bilgisayarın çıkardığı sesler beni denizcileri büyüleyip gemilerin kayalara çarpmasını sağlayan sirenlerin şarkıları gibi kendine çekiyordu. Yeni kurulan bilgisayarın başında durmazsam ölürüm. Hızlıca giyinip sokağa çıktım. Çayına da muz cipsine de lanet olsun. Gerekirse sokak sokak gezmek, sesin kaynağını bulup "neden windows 10 değil windows 7 kuruyorsunuz? Keriz misiniz? Bende kırık windows 10 var, getireyim isterseniz birlikte kuralım" demek istiyordum. Neyse ki çok dolaşmama gerek kalmadı, evin karşısına yeni kafe açılmış, ses sistemini bağlayacakları bilgisayarı kuruyorlarmış. Bütün mahallenin windowsun tutku dolu inlemeleriyle yankılanmasının sebebi oymuş. "Sadece şarkı yayını yapılacak, o yüzden kasmaya gerek yok, windows 7 yeter buna" dedi işle ilgilenen çocuk. Sadece şarkı bile olsa ne bileyim... Hazır kuruyorken belki de windows 10 kurulabilirdi.

Devamı haftaya...

Özkan YASUN

Erhan GÜNEŞ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eseri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 19 NİSAN 2018 | Sayı: 555

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

SKERİM BELANIZI İPNELER, SİZE MANİTALARIN HEPSİ TERTEMİZ RAPORLUYDU DİYORUM! YOKSA SALAK MIYIM OLM BEN. SİHİRLİ KUTU BENDE BABAYI ALIRSINIZ

Herkes irkilip Tolga'dan kendini çekerkene kimbilir beraber ne boklar yedilerse Emre'nin hiç çekincesi yok. Tolga'nın bu zor durumu yeter ona

GEREK SİHİRLİ KUTUNUN MALİKİ OLARAK, GEREKE ÇIKARDIĞI SON MODEL TEKNOLOJİ OYUNCUKLARI FİLAN DERKENE, TOLGA KUDRETİ VE VAADETTİKLERİYLE KONTAMİNASYONDAN MUAF EYLER KENDİNİ

OLM SÜPERMİŞ LAN, RESMEN BALIKLARA DOKUNUCAM, LAN VERSENİZE SİRA BANA GELMEDİ Mİ

Tayfa da bu onursuz gerçekliğe biat hususunda zimni bi uzlaşmaya varmış belli ki

BİLİR TOLGA İKTİDARINI PEKİŞTİRMK İÇİN TÜM İSYANKAR FANİLERİN ÖZSAYGILARINI HER FIRSATTA İĞDİŞ ETMEK GEREKTİĞİNİ

EYVAH! TIRSIŒI! KÖPEKBALIKLARI PEYDAHLANDI LAN, DU BAKALIM NE ZAMAN SALDIRACAKLAR

VE TAM KÖPEKBALIGININ SALDIRACIĞI ANDA

MMNISKİİ

HART

Öyle zalimca bi hardlıkta yapar ki bu pespaye edimi

TEPKİ VERSEN YİNE "NOOLDU GOCUNACIĞIN BİŞEY Mİ VAR KI?" İFADESİ VAR İBNEDE. EN İYİSİ TESLİM OLMAK

YOK BE MORUK, O Bİ KEREYDİ. NASILDI AMA ŞAMDEL

ON NUMARAYDI KABUL ET MORUK

Bunlar o kadar parmaklamışlar ki birbirlerini Tolga ile iyice arsızlaşmışlar

TAAM MI, ALDIN MI HEVESİNİ YOKSA KABAK TADI VERENE DEĞİN DEVAM MI?

Bunda zati onur hüvesi kalmamış

ERTESİ GÜN ÖĞLEDEN SONRA, KORAY'LA UMUT GECEDEN BASIP YUVALARINA DÖNMÜŞTÜR

Ulen Emre; sen ne ara sıcaaktan bu kadar bunaldın da tişört-şorta geçtin be?

Bi de şu skimsmoniğe bak; kazak, battaniye, pantolon çorapla

Telmaşa adam sıcaaktan şikayet etmez. Galite adam soğuk sever yrraam

Ebeveynne gerçek bi isyan var bu yatışta. gün yiyosa iliş rahatsız et

FECİİ ACIKMIŞ OLARAK EBEVEYN EVİNE GİTMEKTEDİR

Tam tişörtlünün de parkalının da görülebildiği günlerdeyiz. Telmaşaları hemmencecik deşifre eden turnusol iklim

OĞLUM NERDESİN, ARKADAŞIN GELDİ İZMİRLİ OĞLAN, OLTAN MI NE İSMİ

NEE! CİDDİ MİSİN? HAYDAA

ARAMIŞ ULAŞAMAMIŞ SANA. NE YAMAN OĞLAN O ÖYLE

VALLAA BUYUR ETTİRDİ KENDİSİNİ, NASI HÜRMETLİ Bİ ÇOCUK. ORTAM'LA ÇOK BÜYÜK İŞLER YAPICAZ, SEN MERAK ETME ANNE O ARTIK BENDE DEDİ, BEN DE İNŞALLAH YAVRUM DEDİM. NE OLDU KI OĞLUM, YANLIŞ BİŞEY Mİ YAPTIM?

Tam arkaaş ebeveyni kafalayacak edada bi el öpüş. Bakmayın marjinal tipime hakikatlı bi Anadolu çocuğuyum hesaba

SONRA Bİ BELGE Mİ KOPYALAMASI GEREKİYOMUŞ NE SENİN BİLGİSAYARINDAN, ODANA GİRDİ, SONRA DA İŞ Mİ YETİŞTİRMESİ GEREKİYOMUŞ NEYMİŞ ÇIKIP GİTTİ. NİYE, NOOLDU KI ÖYLE RENGİN BENZİN ATTİ SENİN?

YAPMA BE ANACIIM TANIMADIĞIN ADAMI NİYE SOKUYOSUN EVE? ÇAKALIN ONDE GİDENİ O BE ANACIIM

Nerden bulmuşsa artık adresi şakka

DÜŞÜN KI PARASINI ORTAM GİBİ Bİ DALYRAĞA KAPTIRMAK NASI GÜCÜNE GİTTİYE İZMİRLİ'NİN, Bİ ŞEKİLDE EN DEĞERLİ MATERYALINI LAPTOPUNU KAŞLA GÖZ ARASINDA TEREYAĞINDAN KİL ÇEKER Bİ OPERASYONLA FENA HACILAMIS İYİ Mİ

Bak bakalım galite tişörtlerin yerinde mi? Ya ananın ziyneti?